

våra vatten

våra tjocka, tunga vatten
böbblar
längs döende stränder

livets gamar dras till slammet
som väller upp
med jämna mellanrum

när vi tröttnar helt
fryser böbblen
till isig sörja

ovälkomnandes
den minsta
parasit

och dock
därunder ytlagren
pågår flödet

ovetande drömmandes
hallucinerandes
om havet